

UWAGI IARP

DO PROJEKTU ROZPORZĄDZENIA MINISTRA ROZWOJU ZMIENIAJĄCEGO ROZPORZĄDZENIE W SPRAWIE WARUNKÓW TECHNICZNYCH JAKIM POWINNY ODPOWIADAĆ BUDYNKI I ICH USYTUOWANIE (projekt z 14 lipca 2020 r.)

L.p.	Podmiot zgłaszający	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga oraz treść uwagi	Uzasadnienie	Proponowane brzmienie przepisu
1.	IARP	<p>§54 otrzymuje brzmienie: „§ 54.1. W dźwig osobowy lub osobowo-towarowy wyposaża się budynek: 1) użyteczności publicznej mający dwie lub więcej kondygnacji; 2) zamieszkania zbiorowego mający dwie lub więcej kondygnacji; 3) mieszkalny wielorodzinny mający trzy lub więcej kondygnacji; (...) 4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku budynków zamieszkania zbiorowego na terenach zamkniętych</p> <p>Wymóg bardzo radykalny, nakazujący instalację wind już nawet w niewielkich budynkach parterowych handlowych, usługowych i warsztatowych o częściowym podpiwniczeniu lub z poddaszem użytkowym nieprzeznaczonym dla klientów</p>	<p>Proponowany przez projektodawcę wymóg spowoduje nieuzasadnioną konieczność instalowania wind osobowych we wszystkich budynkach użyteczności publicznej w tym parterowych budynkach handlowych, usługowych i warsztatowych, mających podziemne kondygnacje techniczne i/lub przeznaczone wyłącznie dla personelu i obsługi technicznej albo też, w których na poddaszu jest zlokalizowane tylko zaplecze socjalne dla kilku pracowników, zaplecze biurowe dla sklepu lub warsztatu działającego w parterze. Takich obiektów powstaje szczególnie dużo w mniejszych miejscowościach, będąc zapleczem dla prowadzenia drobnych działalności gospodarczych. Projektowane rozwiązanie wymusi stosowanie kosztownych dźwigów osobowych lub osobowo-towarowych służących jedynie do „zaspokojenia” przepisów WT, co wpłynie wprost na znaczne podrożenie kosztów tego typu inwestycji, hamując niepotrzebnie rozwój małych przedsiębiorstw. Doprecyzowanie, że chodzi o kondygnacje nadziemne, w połączeniu ze znowelizowaną – jakiś czas temu – definicją kondygnacji podziemnej oraz dodanie wyłączenia dla części niewielkich obiektów - spowoduje większą racjonalność wprowadzenia przepisu.</p>	<p>§ 54 otrzymuje brzmienie: „§ 54.1. W dźwig osobowy lub osobowo-towarowy wyposaża się budynek: 1) użyteczności publicznej mający dwie lub więcej kondygnacji nadziemnych; 2) zamieszkania zbiorowego mający dwie lub więcej kondygnacji nadziemnych; 3) mieszkalny wielorodzinny mający trzy lub więcej kondygnacji nadziemnych; (...) 4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku 1) budynków zamieszkania zbiorowego na terenach zamkniętych, 2) dwukondygnacyjnych budynków handlowych, usługowych i warsztatowych o powierzchni całkowitej do 250 m², w których druga kondygnacja przeznaczona jest wyłącznie dla osób zatrudnionych w obiekcie a pobyt osób innych jest doraźny i odbywa się pod nadzorem osób zatrudnionych.</p>

L.p.	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Uzasadnienie	Proponowane rozwiązanie
2.	IARP	<p>w § 55: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku budynku mieszkalnego wielorodzinnego niewyposażonego w dźwig osobowy lub osobowo-towarowy osobom niepełnosprawnym należy zapewnić dostęp na wszystkie kondygnacje z pomieszczeniami użytkowymi, z których mogą korzystać, poprzez wyposażenie budynku w trwale zainstalowane urządzenia podnoszące.”,</p>	<p>Proponuje się zmianę redakcji przepisu eliminującą mocno interpretacyjny zapis, który od lat przysparza kłopotów oraz konfliktów podczas zatwierdzania projektów przez organy aa-b oraz przy odbiorach budynków przez organy nadzoru budowlanego. Brak precyzji określenia „z pomieszczeniami użytkowymi, z których mogą korzystać”, nie wskazującego kto (Inwestor, projektant, organy administracji) jest uprawniony do decydowania o możliwości korzystania z pomieszczeń przez osoby niepełnosprawne utrwali występujący problem. Propozycja zmierza do wykluczenia z obowiązku tych kondygnacji, z których nie korzystają osoby niepełnosprawne.</p>	<p>w §55: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku budynku mieszkalnego wielorodzinnego niewyposażonego w dźwig osobowy lub osobowo-towarowy osobom niepełnosprawnym należy zapewnić dostęp na wszystkie kondygnacje z pomieszczeniami użytkowymi, z których mogą korzystać z wyjątkiem kondygnacji technicznych, poprzez wyposażenie budynku w trwale zainstalowane urządzenia podnoszące.”,</p>
3.	IARP	<p>§ 55: d) uchyla się ust. 4; Propozycja pozostawienia regulacji ust. 4</p>	<p>Przepis dotyczy adaptacji poddaszy tylko w starszych budynkach, które istnieją i posiadają już przestrzeń możliwą do wykorzystania.</p>	<p>Proponuje się nie uchylać przepisu tego ustępu</p>
4.	IARP	<p>w § 62 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu: „4. Progi, o których mowa w ust. 3, powinny posiadać ścięte obustronnie dłuższe krawędzie i wyróżniać się kolorem kontrastującym z kolorem posadzki. 5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się w przypadku budynków w zabudowie jednorodzinnej i zagrodowej, budynków rekreacji indywidualnej oraz budynków na terenach zamkniętych z wyłączeniem</p>	<p>Zmiana redakcji zapisu umożliwi różne sposoby odróżnienia progów oraz dodanie fragmentu wyłączającego działanie przepisu dla obiektów objętych ochroną konserwatorską w sytuacji otrzymania odpowiedniej, pozytywnej opinii konserwatorskiej w tej sprawie.</p>	<p>„4. Progi, o których mowa w ust. 3, powinny posiadać ścięte obustronnie dłuższe krawędzie i wyróżniać się w sposób kontrastujący z posadzką, na przykład fakturą lub kolorem. 5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się w przypadku budynków w zabudowie jednorodzinnej i zagrodowej, budynków rekreacji indywidualnej oraz budynków na terenach zamkniętych z wyłączeniem budynków użyteczności publicznej oraz w przypadku obiektów objętych jedną z form</p>

L.p.	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Uzasadnienie	Proponowane rozwiązanie
------	---------------------	-------------	--------------	-------------------------

		<p>budynków użyteczności publicznej.</p> <p>Propozycja zmiany redakcji przepisu i dodanie wyłączenia</p>		<p>ochrony zabytków, po uzyskaniu pozytywnej opinii właściwego konserwatora zabytków.</p>
5.	IARP	<p>W §69 dodaje się ust. 9 w brzmieniu: „9. Krawędzie pierwszego i ostatniego stopnia w każdym biegu schodów wewnętrznych i zewnętrznych w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych, budynkach zamieszkania zbiorowego i budynkach użyteczności publicznej powinny być oznakowane na powierzchni poziomej i pionowej pasem o szerokości nie mniejszej niż 0,05 m, w kolorze kontrastującym z kolorem posadzki, a w przypadku biegu schodów o trzech stopniach należy oznakować wszystkie trzy stopnie.”;</p> <p>Propozycja zmiany redakcji przepisu i dodanie wyłączenia</p>	<p>Bieg schodów, których początek i koniec wyróżnia się kontrastującym kolorem nie stanowić będzie sygnału ostrzegawczego dla wszystkich osób niepełnosprawnych, ponieważ część społeczeństwa (ok. 8% mężczyzn i ok. 0,5% kobiet) nie dostrzega takich kontrastów z uwagi na posiadaną wadę wzroku uniemożliwiającą prawidłowe postrzeganie barw (daltonizm). Tym samym – rozwiązanie takie będzie zauważalne tylko przez pełnosprawną część społeczeństwa, a więc stać będzie w sprzeczności z główną ideą pomocy osobom nie w pełni sprawnym.</p> <p>Ponadto – przeplatanie wąskich pasków o kontrastujących kolorach powoduje wrażenie migotania, utrudniając zachowanie równowagi podczas korzystania ze schodów.</p> <p>Taśmy, jakimi czasem są oklejane krawędzie stopni, u wielu ludzi, gdy schodzą schodami w dół, wywołują dezorientację i złe odczytywanie dolnych stopni -- oklejone wydają się węższe: należałoby raczej wprowadzić zasadę, że całe stopnie powinny odróżniać się fakturą od powierzchni posadzek przyległych stropów i spoczników;</p> <p>Nie bez znaczenia jest także aspekt estetyczny. Umasowiona rezygnacja z eleganckiej jednolitej kolorystyki biegu schodów na rzecz obowiązkowego operowania kontrastami</p>	<p>„9.1) Początek i koniec każdego biegu schodów należy wyróżnić przez inne profilowanie balustrady lub skonstrastowanie fakturą powierzchni pierwszego i ostatniego stopnia w każdym biegu schodów wewnętrznych i zewnętrznych w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych, budynkach zamieszkania zbiorowego i budynkach użyteczności publicznej,</p> <p>2) w przypadku biegu schodów o trzech stopniach należy wyróżnić wszystkie trzy stopnie.</p> <p>3) w przypadku obiektów objętych jedną z form ochrony zabytków i uzyskania opinii właściwego konserwatora zabytków dopuszcza się odstępianie od takiego wymagania.</p>

L.p.	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Uzasadnienie	Proponowane rozwiązanie
			<p>kolorystycznymi, przyczyni się do obniżenia jakości wnętrza w przestrzeniach publicznie dostępnych.</p> <p>Przepisy prawa powinny stymulować wprowadzanie rozwiązań wspomagających osoby z różnego rodzaju niepełnosprawnościami. Proponowane rozwiązania winny mieć charakter uniwersalny oraz nie powodować negatywnych „efektów ubocznych”.</p> <p>Przykładowo takim rozwiązaniem mogłoby być wprowadzane odpowiednio profilowanych poręczy, które swoim kształtem akcentowałyby początek i koniec biegu schodów (takie poręcze przydatne byłyby także dla osób niewidomych).</p> <p>Propozycja zmiany redakcji zapisu umożliwia wyłączenie działania przepisu dla obiektów objętych ochroną konserwatorską w sytuacji otrzymania odpowiedniej, pozytywnej opinii konserwatorskiej w tej sprawie.</p>	
6.	IARP	W §69 dodaje się ust. 10 w brzmieniu	Do tej pory nie uregulowano problemu różnej wysokości stopni w jednym biegu schodów i choć wydaje się to oczywiste (ergonomia w projektowaniu) to takiego wymogu w WT nie ma. Zdarzające się często w praktyce różnicowanie wysokości poszczególnych schodów, prowadzi do potykania się i upadków, w szczególności dotykając osoby niedowidzące lub starsze.	10. Wysokość każdego stopnia w jednym biegu schodów musi być taka sama
7.	IARP	w §86: a) w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się	Należy ujednoclić sformułowania użyte w nowelizacji. Skoro w proponowanym zapisie §61	w §86: a) w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „o wymiarach co

L.p.	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Uzasadnienie	Proponowane rozwiązanie
------	---------------------	-------------	--------------	-------------------------

		<p>średnikiem i dodaje się pkt 5 - 7 w brzmieniu:</p> <p>Ujednoczenie sformułowań użytych w nowelizacji.</p>	<p>ust.1a Ustawodawca zastosował sformułowanie „o minimalnych wymiarach boków 1,5 x 1,5m”, to należałoby konsekwentnie używać tego wyrażenia w całej treści Rozporządzenia</p>	<p>najmniej 1,5 x 1,5m” zastępuje się wyrazami „o minimalnych wymiarach boków 1,5 x 1,5m” b) w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 - 7 w brzmieniu:</p>
8.	IARP	<p>§95a. Minimalny udział lokali mieszkalnych dostępnych dla osób niepełnosprawnych w ogólnej liczbie lokali mieszkalnych w budynku mieszkalnym wielorodzinnym posiadającym więcej niż 4 lokale mieszkalne powinien wynosić co najmniej 12%, przy czym liczba tych lokali nie może być mniejsza niż 1.</p> <p>Proponuje się zmianę kryterium 4 mieszkań (zwiększenie liczby mieszkań) w budynku, dla której nie będzie wymogu posiadania co najmniej jednego lokalu przeznaczonego dla osób niepełnosprawnych</p>	<p>Biorąc pod uwagę proporcje udziału lokali przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych wynoszącą 12%, wydaje się jednak, że z tego obowiązku powinny być zwolnione budynki do 7 mieszkań. Dla budynku z 5-cioma mieszkaniami w tym z jednym przeznaczonym dla osób niepełnosprawnych, udział procentowy tego mieszkania wynosi 20% a więc prawie dwukrotnie więcej. Przy liczbie 8- miu mieszkań 12% to 0,96 mieszkania, czyli jedno mieszkanie.</p> <p>Należy dodatkowo zauważyć, brak spójności w przepisach Zgodnie § 54.1. budynek z 4 mieszkaniami nie musi posiadać żadnego lokalu dla osób niepełnosprawnych, ale jeśli będzie miał min. 3 kondygnacje, czyli na każdym piętrze po min. 1-2 mieszkaniu, musi posiadać dźwig osobowy. Instalacja dźwigu osobowego w 3 piętrowym budynku (piwnice, parter, piętro) posiadającym już 5 mieszkań to niewspółmierny koszt w stosunku do powierzchni użytkowej takiego budynku, który będzie blokował rozwój niewielkich budynków wielorodzinnych (o niskiej intensywności)</p> <p>Wyliczenie wielkości 12 % od różnych liczb lokali będzie prowadziło do nieporozumień w przyjmowaniu końcowej liczby mieszkań. Dylematem będzie określenie czy wynikowe,</p>	<p>§95a. Minimalny udział lokali mieszkalnych dostępnych dla osób niepełnosprawnych w ogólnej liczbie lokali mieszkalnych w budynku mieszkalnym wielorodzinnym posiadającym więcej niż 47 lokali mieszkalnych powinien wynosić co najmniej 12%, przy czym liczba tych lokali nie może być mniejsza niż 1.</p> <p><i>W przypadku ułamkowego wyniku obliczenia ilości mieszkań dostępnych dla osób niepełnosprawnych wynik zaokrągła się do najbliższej wartości całkowitej tej liczby.</i></p>

L.p.	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Uzasadnienie	Proponowane rozwiązanie
------	---------------------	-------------	--------------	-------------------------

			ułamkowe liczby mieszkań należy zaokrąglić w górę, czy w dół?	
9.	IARP	<p>§ 95b. Lokale mieszkalne, o których mowa w § 95a, powinny dodatkowo spełniać następujące wymagania:</p> <p>1) ościeżnice drzwi wejściowych do lokalu mieszkalnego powinny wyróżniać się kolorem kontrastującym z kolorem ściany;</p> <p>2) próg w drzwiach balkonowych powinien spełniać wymagania, o których mowa w § 62 ust. 3;</p> <p>3) w drzwiach do poszczególnych pomieszczeń wewnątrz lokalu mieszkalnego nie należy stosować progów i klamek gałkowych;</p> <p>4) korytarze stanowiące komunikację wewnętrzną w lokalu mieszkalnym powinny mieć na całej długości szerokość w świetle co najmniej 1,5 m;</p> <p>5) we wszystkich pomieszczeniach mieszkalnych należy zapewnić przestrzeń manewrową pozbawioną przeszkód o minimalnych wymiarach 1,5 m x 1,5 m;</p> <p>6) łączniki instalacji elektrycznej i inne mechanizmy kontrolne należy umieszczać w przedziale wysokości od 0,8 m do 1,2 m, natomiast gniazda wtyczkowe - od 0,4 m do 1,0 m.</p> <p>Regulację pkt.1) ocenić można jako propozycję</p>	<p>Ad pkt 1) Wprowadzenia zróżnicowania kolorystycznego ościeżnic drzwi wejściowych do lokalu mieszkalnego osób niepełnosprawnych – może być postrzegane przez takie osoby jako stygmatyzacja. Potrzeba publicznego akcentowania faktu „tu mieszka osoba niepełnosprawna” wydaje się wątpliwa. Osoby niepełnosprawne zamieszkujące taki lokal (nawet niedowidzące) posługujące się pamięcią „adaptacyjną” po przyzwyczajeniu się do lokalizacji swojego mieszkania nie będą miały problemu z trafieniem do drzwi własnego mieszkania a osobom sprawnym odróżnienie kolorystyczne nie jest potrzebne.</p> <p>Ad pkt 2) - progu w szczelnych drzwiach balkonowych czy tarasowych nie da się rozwiązać tak, aby dolny próg ościeżnicy drzwiowej nie był niszczone kołami wózka inwalidzkiego -- jedyna możliwość, to drzwi przesuwne, które poruszałyby się w zrównanej z posadzką (lub progim), ukrytej prowadnicy;</p> <p>Ad pkt 5) Przy wyszczególnionych dodatkowych wymaganiach dla lokali dostosowanych dla osób niepełnosprawnych pominięty został problem zapewnienia przestrzeni manewrowej również dla pomieszczeń łazienki i kuchni. Zapis odnosi się wyłącznie do pomieszczeń mieszkalnych.</p>	<p>§ 95b. Lokale mieszkalne, o których mowa w § 95a, powinny dodatkowo spełniać następujące wymagania:</p> <p>1) ościeżnice drzwi wejściowych do lokalu mieszkalnego powinny wyróżniać się kolorem kontrastującym z kolorem ściany;</p> <p>2) próg w drzwiach balkonowych powinien spełniać wymagania, o których mowa w § 62 ust. 3;</p> <p>3) w drzwiach do poszczególnych pomieszczeń wewnątrz lokalu mieszkalnego nie należy stosować progów i klamek gałkowych;</p> <p>4) korytarze stanowiące komunikację wewnętrzną w lokalu mieszkalnym powinny mieć na całej długości szerokość w świetle co najmniej 1,5 m;</p> <p>5) we wszystkich pomieszczeniach mieszkalnych należy zapewnić przestrzeń manewrową pozbawioną przeszkód o minimalnych wymiarach boków 1,5 m x 1,5 m;</p> <p>6) łączniki włączniki instalacji elektrycznej i inne mechanizmy kontrolne należy umieszczać w przedziale wysokości od 0,8 m do 1,2 m, natomiast gniazda wtyczkowe - od 0,4 m do 1,0 m.</p>

L.p.	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Uzasadnienie	Proponowane rozwiązanie
		<p>stosowania rozwiązania obarczonego wadami.</p> <p>Dla pozostałych punktów proponuje się korekty zapisów</p>	<p>Dodatkowo należy zauważyć, że przestrzeń określają trzy wymiary, natomiast wskazanie 1,5x1,5m czyli tylko dwóch wymiarów może wyznaczać tylko powierzchnię.</p> <p>Należy ujednoclić sformułowania użyte w nowelizacji. Skoro w proponowanym zapisie §61 ust.1a Ustawodawca zastosował sformułowanie „o minimalnych wymiarach boków 1,5 x 1,5m”, to należałoby konsekwentnie używać tego wyrażenia w całej treści Rozporządzenia;</p> <p>Ad pkt 6) Korekta omyłki pisarskiej – w pkt.6 powinno być „włączniki”, a nie „tączniki”</p>	
10.	IARP	<p>w §105:</p> <p>a) w ust. 1 po wyrazach "§ 68" dodaje się wyrazy "i 69";</p> <p>b) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. W garażu wielopoziomowym lub stanowiącym kondygnację w budynku mieszkalnym wielorodzinnym należy zainstalować urządzenia dźwigowe lub trwale zainstalować inne urządzenia podnoszące umożliwiające osobom niepełnosprawnym transport pionowy na inne kondygnacje, które wymagają dostępności dla tych osób.;</p>	<p>Proponuje się zmianę redakcji przepisu eliminującą mocno interpretacyjny zapis, który od lat przysparza kłopotów oraz konfliktów podczas zatwierdzania projektów przez organy AAB oraz przy odbiorach budynków przez organy Nadzoru Budowlanego. Brak precyzji określenia „z pomieszczeniami użytkowymi, z których mogą korzystać”, nie wskazującego kto (Inwestor, projektant, organy administracji) jest uprawniony do decydowania o możliwości korzystania z pomieszczeń przez osoby niepełnosprawne utrwali występujący problem.</p> <p>Propozycja zmierza do wykluczenia z obowiązku tych kondygnacji, z których nie korzystają osoby niepełnosprawne.</p>	<p>w §105:</p> <p>a) w ust. 1 po wyrazach "§ 68" dodaje się wyrazy "i 69";</p> <p>b) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. W garażu wielopoziomowym lub stanowiącym kondygnację w budynku mieszkalnym wielorodzinnym należy zainstalować urządzenia dźwigowe lub trwale zainstalować inne urządzenia podnoszące umożliwiające osobom niepełnosprawnym transport pionowy na inne kondygnacje, które wymagają dostępności dla tych osób; z wyjątkiem kondygnacji technicznych.</p>
11.	IARP	<p>§207:</p> <p>w § 207 w ust. 1 w pkt 4 po wyrazie "sposób"</p>	<p>Uznanie osób niepełnosprawnych za osoby, które muszą się ewakuować z budynku wśród ludzi</p>	<p>Projektowany przepis jest tylko zapisaną ideą a nie technicznym warunkiem do spełnienia.</p>

L.p.	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Uzasadnienie	Proponowane rozwiązanie
		<p>dodaje się wyrazy ", uwzględniając potrzeby osób niepełnosprawnych";</p> <p>Potrzeba doprecyzowania tego zapisu, lub zredagowania w inny sposób</p>	<p>sprawniejszych ruchowo jest słuszne, choć w dalszym ciągu nie wiadomo, co osoby na wózkach inwalidzkich mają począć z sobą i ze swoimi wózkami po przebyciu korytarza- drogi ewakuacyjnej i dojechaniu do pierwszego stopnia ewakuacyjnej klatki schodowej – (dodatkowo należy zauważyć, że ewentualnie porzucony wózek staje się „zawalidrogą” na drodze ewakuacyjnej) Niestety redakcja przepisu nie wskazuje jak należy rozumieć proponowany zapis i dostosować do niego rozwiązania projektowe gdy w przypadku wybuchu pożaru zostaje odcięte zasilanie prądem całego budynku – w tym urządzeń (dźwigów, wyłazów schodowych etc.) zapewniających niepełnosprawnym dostęp na kondygnacje powyżej parteru oraz ewakuację z tych kondygnacji.</p>	<p>Zapis wymaga doprecyzowania lub doszczegółowienia (wskazania rozwiązań), ponieważ zaproponowany w projekcie rozporządzenia zapis może być bardzo różnie interpretowany a co za tym idzie będzie powodował konflikty lub wygórowane żądania rzeczoznawców ds. ochrony przeciwpożarowej na etapie zarówno uzgadniania projektów jak i odbiorów, co w konsekwencji doprowadzi do znacznego podwyższenia kosztów budowanych obiektów.</p> <p>W warunkach technicznych powinien zostać wskazany zamknięty katalog rozwiązań spełniający zakładaną ideę.</p> <p>Te wymagania winny być podane w formie niezbędnych minimum dot. szczególnych rozwiązań dróg ewakuacyjnych lub zastosowania niezbędnych urządzeń służących do ewakuacji z określeniem czy przewidywana ewakuacja będzie prowadzona samodzielnie czy przy pomocy i kontroli innych osób lub służb.</p> <p>Przepis winien być tak skonstruowany i zapisany, by projektant i wykonawca miał pełną wiedzę w jaki sposób zrealizować dany wymóg i poczucie, że zastosowanie danego rozwiązania jest niepodważalne.</p> <p>Projektowane brzmienie przepisu nie pozwoli na prawidłowe i jednoznaczne wskazywanie właściwych rozwiązań projektowych i wykonawczych.</p>
12.	IARP	Uwaga wykraczająca poza projekt	W pomieszczeniach przeznaczonych dla dużej	§ 261

L.p.	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Uzasadnienie	Proponowane rozwiązanie
		rozporządzenia dotycząca regulacji § 261 w kontekście osób niepełnosprawnych	ilości osób, nie ma do tej pory wymogów, które wskazywałyby na konieczność zapewnienia wolnego miejsca na ustawienie wózka dla osoby niepełnosprawnej. W dotychczasowej praktyce osoba na wózku jest „ustawiana” najczęściej w wolnej przestrzeni przejścia pomiędzy rzędami siedzeń służących najczęściej jako przejścia ewakuacyjne.	ust. 2. 1) W przypadku przebywania w pomieszczeniu osób korzystających z wózków inwalidzkich osoby takie powinny mieć zapewnioną wolną przestrzeń przeznaczoną na ustawienie wózka, z której zapewnione są bezpośrednie przejścia ewakuacyjne do poziomych dróg ewakuacyjnych
13.	IARP	<p>w § 306 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu: „3. W budynkach użyteczności publicznej w odległości 0,5 m przed krawędzią pierwszego stopnia schodów w górę oraz przed krawędzią pierwszego stopnia schodów w dół należy zastosować, na szerokości równej szerokości biegu schodów, pasy ostrzegawcze wyróżniające się barwą i fakturą. 4. Pasy ostrzegawcze powinny być stałej szerokości nie mniejszej niż 0,4 m i nie większej niż 0,6 m.”;</p> <p>Przepis dublujący wymogi odróżniania stopni.</p>	Jednoczesne odróżnienie pierwszego i ostatniego stopnia schodów oraz powierzchni posadzek i spoczników przed stopniami biegów schodowych prowadzi do dublowania wymogu wyróżniania tych elementów komunikacji, wprowadzając wizualny chaos oraz zacierając ich postrzeganie.	<p>w § 306 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:– „3. W budynkach użyteczności publicznej w odległości 0,5 m przed krawędzią pierwszego stopnia schodów w górę oraz przed krawędzią pierwszego stopnia schodów w dół należy zastosować, na szerokości równej szerokości biegu schodów, pasy ostrzegawcze wyróżniające się barwą i fakturą.– 4. Pasy ostrzegawcze powinny być stałej szerokości nie mniejszej niż 0,4 m i nie większej niż 0,6 m.”;</p>